

Sajtó és Tájékoztatás

Az Európai Unió Bírósága
124/13. sz. SAJTÓKÖZLEMÉNY
Luxembourg, 2013. október 3.

A C-32/12. sz. ügyben hozott ítélet
Soledad Duarte Hueros kontra Autociba SA, Automóviles Citroën España
SA

A spanyol eljárásjogi szabályok nem biztosítják a fogyasztási cikkek adásvételéről és a kapcsolódó jótállásról szóló irányelv hatékony érvényesülését

A spanyol bíróságok feladata, hogy a hatáskörük keretei között mindent megtegyenek az irányelvben előírt magas fogyasztóvédelmi szint biztosítása érdekében

A fogyasztási cikkek adásvételéről és a kapcsolódó jótállásról szóló irányelv¹ akként rendelkezik, hogy az eladó felel a fogyasztóval szemben a fogyasztási cikk átadásának időpontjában meglévő minden hibáért. A fogyasztó először is a fogyasztási cikk szerződésszerű állapotának helyreállítását követelheti. E helyreállítás lehetetlensége esetén másodszer kérheti a vételár leszállítását, vagy elállhat a szerződéstől. Ha azonban az átadott fogyasztási cikk hibája csekély mértékű, a fogyasztó nem állhat el a szerződéstől, hanem kizárólag a szóban forgó fogyasztási cikk vételára megfelelő leszállításának igénylésére vonatkozó jog illeti meg.

2004 júliusában S. Duarte Hueros egy nyitható tetejű gépkocsit vett az Autocibától 14 320 euróért. Mivel esőben a víz a tetőn keresztül beszivárgott a gépkocsi belsejébe, S. Duarte Hueros visszavitte azt az Autocibához. A számos javítási kísérlet sikertelensége miatt S. Duarte Hueros a jármű cseréjét kérte. Miután az Autociba ezt megtagadta, S. Duarte Hueros a Juzgado de Primera Instancia n° 2 de Badajozhoz (2. sz. bajadozi elsőfokú bíróság) fordult a szerződés felbontása, valamint annak érdekében, hogy az Autocibát és a Citroën España SA-t – ez utóbbit mint a gépjármű gyártóját – egyetemlegesen kötelezzék a gépjármű vételárának visszafizetésére.

E spanyol bíróság álláspontja szerint a jogvita eredetét képező hiba csekély mértékű, így nem lehet helyt adni az adásvételi szerződés felbontása iránti kérelemnek. Noha S. Duarte Huerosnak joga volt a vételár megfelelő leszállítására, ez a megoldás nem alkalmazható a spanyol eljárási szabályok miatt, mivel erre vonatkozóan a fogyasztó nem terjesztett elő kérelmet. A bíróság ugyanis nem határozhat hivatalból olyan kérelemről, amelyet nem terjesztettek elé (a bírósági határozatok felek kérelmeihez kötöttségének elve). Az erre irányuló kereset egyébiránt egy későbbi eljárásban sem lesz elfogadható, mivel a spanyol jogban a jogerő elve az összes olyan igényre kiterjed, amelyet valamely korábbi eljárásban érvényesíteni lehetett volna.

Ezért a spanyol bíróság azt kérdezi a Bíróságtól, hogy ez a spanyol eljárásjogi szabály összeegyeztethető-e a fogyasztási cikkek adásvételéről és a kapcsolódó jótállásról szóló irányelvvel.

Mai ítéletében a Bíróság előljáróban emlékeztet arra, hogy irányelv célja a fogyasztóvédelem magas szintjének biztosítása. Az irányelv arra szorítkozik, hogy a tagállamok számára előírja, hogy fogadják el az ahhoz szükséges rendelkezéseket, hogy a fogyasztó hatékonyan gyakorolhassa a jogait, ám nem tartalmaz információkat azon tagállami belső jogi mechanizmusokról, amelyek lehetővé teszik e jogok bíróság előtti érvényesítését. E szabályok nem tehetik a gyakorlatban lehetetlenné vagy rendkívül nehézé az uniós jogrend által biztosított jogok gyakorlását.

¹ A fogyasztási cikkek adásvételének és a kapcsolódó jótállásnak egyes vonatkozásairól szóló, 1999. május 25-i 1999/44/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 171., 12. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 4. kötet, 223. o.).

E tekintetben a Bíróság megállapítja: a spanyol eljárási rendszerben, ha a jogvitában eljáró nemzeti bíróság azt állapítja meg, hogy e fogyasztási cikk hibája valójában csekély mértékű, akkor az a fogyasztó, aki a bíróságtól kizárólag a fogyasztási cikkre vonatkozó adásvételi szerződés felbontását kéri, végleg elveszíti az e fogyasztási cikk vételárának megfelelő leszállítására vonatkozó jog érvényesítésének lehetőségét. Ez alól egyedül az az eset a kivétel, amikor a fogyasztó másodlagosan vételár-leszállítás iránti kérelmet nyújtott be. Ezt a feltevést azonban rendkívül valószínűtlennek kell tekinteni. Fennáll ugyanis az a nem elhanyagolható kockázat, hogy az érintett fogyasztó nem nyújt be másodlagos kérelmet – amely végeredményben a főkérelemnél alacsonyabb fokú védelem elérésére irányul – akár azért, mert különösen merev az a kötelezettség, hogy azt a főkérelemmel egyidejűleg kell előterjeszteni, akár azért, mert a fogyasztó nem ismeri vagy nem ismeri fel a jogai terjedelmét.

A Bíróság álláspontja szerint az ilyen eljárásjogi rendszer, amennyiben nem teszi lehetővé a nemzeti bíróság számára, hogy hivatalból elismerje a fogyasztónak a fogyasztási cikk vételárának leszállítására vonatkozó jogát – jóllehet az utóbbi sem az eredeti kérelmének megváltoztatására, sem pedig erre vonatkozóan új kereset előterjesztésére nem jogosult – sértheti az uniós jogalkotó által megteremtett szándékozott fogyasztóvédelem hatékonyságát. A spanyol rendszer ugyanis lényegében arra kötelezi a fogyasztót, hogy az előre találja ki a fogyasztási cikk hibájának jogi minősítésére vonatkozó – végleges jelleggel az illetékes bíróság által lefolytatandó – elemzés eredményét. Márpedig e tény teljesen esetleges jellegűvé teszi a fogyasztó számára az irányelvben nyújtott védelmet. Ez még inkább így van, ha az ilyen elemzés különösen összetettnek bizonyul, és ha így a minősítés döntő mértékben a jogvitában eljáró bíróság által lefolytatott vizsgálatról függ.

Ezért a Bíróság megállapítja, hogy az alapügyben szóban forgó spanyol szabályozás nem tűnik összeegyeztethetőnek a tényleges érvényesülés elvével, mivel rendkívül nehéz, sőt lehetetlenné teszi, hogy a fogyasztók által azon okból kezdeményezett bírósági eljárások során, hogy az átadott fogyasztási cikk nem felel meg az adásvételi szerződésnek, érvényesüljön azon védelem, amelyben a fogyasztókat az irányelv részesíteni kívánja.

A Bíróság kimondja: a spanyol bíróságnak a hatásköre keretei között, a belső jog egészére tekintettel és a belső jog által elfogadott értelmezési módszerek alkalmazásával mindent meg kell tennie annak érdekében, hogy biztosítsa az irányelv teljes érvényesülését, és annak céljával – a magas fogyasztóvédelmi szint biztosításával – összhangban álló eredményre jusson.

EMLÉKEZTETŐ: Az előzetes döntéshozatali eljárás lehetővé teszi a tagállami bíróságok számára, hogy az előttük folyamatban lévő jogvita keretében az uniós jog értelmezésére vagy valamely uniós jogi aktus érvényességére vonatkozó kérdést terjesszenek a Bíróság elé. A Bíróság nem dönti el a tagállami bíróság előtti jogvitát. A nemzeti bíróság feladata, hogy az ügyet a Bíróság határozata alapján elbírálja. E határozat a tartalmilag hasonló kérdésben eljáró más nemzeti bíróságokat is köti.

A sajtó részére készített nem hivatalos kiadvány, amely nem köti a Bíróságot.

A kihirdetés napján az ítélet [teljes szövege](#) megtalálható a CURIA honlapon

Sajtófelelős: Lehóczki Balázs ☎ (+352) 4303 5499